

Loqui

Skrevet av:
Lisa Søndmør
Matias Glenne

INT - RESTAURANT - KVELD

Vi ser en classy restaurant. Stedet er TIDLØST, med få hint til at det kan foregå i en spesifikk tidsperiode. Gamle lærsofaer, nytt gulvbelegg.

Midt i mengden sitter et ungt par, HANS og ELISABETH. Begge sitter med hver sin tallerken, de pirker i maten. Ingen av dem ser ut til å ville se på den andre. De sitter slik en liten stund, før Elisabeth VENDER BLIKKET MOT KAMERA, mot publikum.

Elisabeth

(Til publikum)

Dette er en typisk situasjon jeg pleier å havne i. Han snakker ikke, og derfor snakker selvfølgelig ikke jeg. Er det mulig å være så uinteressant?

Hans

(Til Elisabeth)

Smaker det godt?

Elisabeth gir ham et raskt nikk og smiler falskt, litt sarkastisk.

Elisabeth

(Til publikum)

Sånne som han har aldri noe interessant å komme med. Jeg for eksempel, jeg har vært i åtte forskjellige land det siste året med jobben. Da lurer du kanskje på hvorfor jeg ikke snakker om det, men hvordan skal jeg kunne fortelle om meg selv når han aldri spør?

Vi ser restaurantbildet igjen. De pirker fortsatt på tallerkenen, Hans kikker vekselvis opp på Elisabeth og ned i maten sin.

Hans

(Til Elisabeth)

Hva skal du i helgen da?

Elisabeth trekker på skuldrene og kommer med en intetsigende lyd. Hans sukker og henvender seg til kamera.

Hans

(Til publikum)

Hun er jo ikke spesielt pen engang. Skjønner ikke hvorfor hun skal gjøre seg så kostbar.

En kelner går forbi bordet. Elisabeth kremter og ber om regningen.

Hans

(Til publikum)

Hun regner sikkert med at jeg kommer til å betale også.

(Han sukker)

Folk er blitt så kalde, det skal ikke gå an å ha en samtale med andre mennesker en gang. Hvis alle bare hadde vært litt mer åpne, hvis vi kunne dele ting med hverandre, hvis vi kunne hatt litt mer dialog...

Kutt til

Elisabeth

(Til publikum)

Hvis vi kunne droppet all den indre monologen så kunne vi kanskje vært litt mer åpne, vi kunne kanskje delt ting med hverandre, så kunne jeg kanskje klart å snakke -

Kutt til helutsnitt, det er tydelig at Elisabeth nå snakker høyt, så både Hans og restauranten hører det.

Elisabeth

(Snakker høyt, fortsetter fra tidligere)

- med den idioten her!

Bakgrunnsstøyet i restauranten stilner. Elisabeth sperrer opp øynene, hun innser at hun sa den siste delen høyt. Hans rynker pannen og ser skeptisk på henne.

Hans

(Til Elisabeth)

Synes du at jeg er en idiot?

Elisabeth ser ukomfortabel ut. Sakte, men sikkert begynner bakgrunnsstøyet i restauranten å øke.

Elisabeth

Nei, selvfølgelig ikke...

Hans

Hva mente du med "Denne idioten her?"

Elisabeth

(Stammer)

Øh. Jeg vet ikke

Hans

Det er jo ikke bare min skyld at vi ikke fikk kontakt.

Elisabeth

(Rødmer, ler)

Nei... Nei. Beklager.

Hans

Beklager.

De smiler til hverandre, Hans strekker seg etter glasset sitt og drikker av det.

Elisabeth

Så, hva skal du i helgen?

Hans

Jeg skal ut og reise med jobben.

Elisabeth

Hvor da? Jeg har akkurat vært i...

Elisabeth fortsetter å snakke, dialogen fortsetter mens stemmene deres drukner i bakgrunnsmusikken og kameraet beveger seg bakover gjennom restauranten. Kelneren kommer og gir dem regningen. Fade ut.